

Redovisning avseende beredskap

Innehållsförteckning

1. Regeringsbeslut 7, 2007-12-19, Fö2006/702/EPS, Regleringsbrev för budgetåret 2008 avseende Försvarmakten, Särskild redovisning nr 38 – Redovisning angående beredskap.....	2
1.1 Sammanfattning	2
1.2 Utgångspunkter	2
1.3 Redovisning av de åtgärder som krävs för att öka antalet stridsflygdivisioner (beredskap <1 år.)	3
1.4 Redovisning av de åtgärder som krävs för att öka antalet mekaniserade bataljoner (beredskap <1 år.).....	5
1.5 Slutsatser	6

1. Regeringsbeslut 7, 2007-12-19, Fö2006/702/EPS, Regleringsbrev för budgetåret 2008 avseende Försvarmakten, Särskild redovisning nr 38 – Redovisning angående beredskap.

Regeringsbeslut 7, 2007-12-19, Fö2006/702/EPS, Regleringsbrev för budgetåret 2008 avseende Försvarmakten - Särskild redovisning nr 38 – Redovisning angående beredskap:

I budgetunderlaget för 2009 ska Försvarmakten: - för förbandstyperna stridsflygdivision och mek.bataljon, i några olika steg, redovisa vilka åtgärder som krävs för att öka antalet insatsförband (beredskap <1 år) jämfört med det antal som finns i 2007 års insatsorganisation.

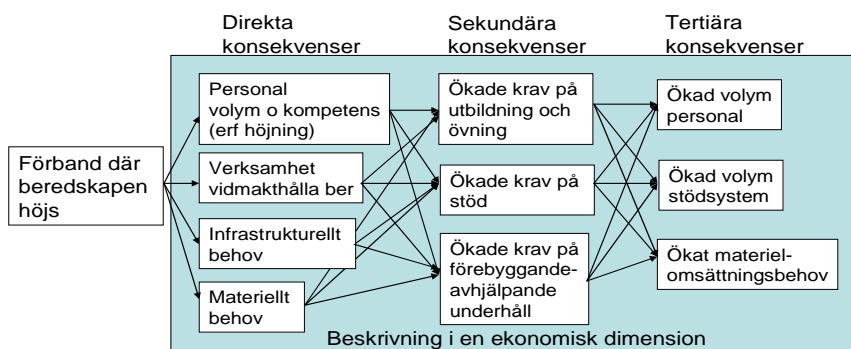
1.1 Sammanfattning

Att höja beredskapen från RIII till R360 vid en stridsflygdivision kräver inga omfattande åtgärder. Huvuddelen av materielen är anskaffad. Eventuellt behov av ytterligare anskaffning av materiel är framförallt beroende på vilka uppgifter som skall lösas men också av hur många flygdivisioner som samtidigt skall ha hög beredskap. För att mer i detalj klarlägga behovet av att anskaffa materiel krävs en djupare analys. De senaste årens reducering av bl a flygtid innebär att det finns ett återtagningsbehov. Detta behov har också betydelse för de totala konsekvenserna av att höja tillgängligheten vid ytterligare en stridsflygdivision.

För att höja beredskapen från RIII till R360 till totalt tre mekaniserade bataljoner i hög beredskap krävs inga omfattande åtgärder. Huvuddelen av materielen är anskaffad. Förband som inte erhållit ny materiel har äldre men, än så länge, väl fungerande materiel. Vissa konsekvenser kan konstateras mot bakgrund av behovet av större logistiska stödåtgärder.

1.2 Utgångspunkter

De konsekvenser en höjning av ett förbands beredskap får har delats in i direkta, sekundära och tertiära konsekvenser enligt bilden nedan.

För att hålla hög beredskap med bibehållen kvalitet, alternativt en insats under en längre tid (> 9 månader), behöver komponenter i ett förband roteras. Försvarsmakten nyttjar eventuellt kvarvarande arv från invasionsförsvaret alternativt förband med låg beredskap för att klara denna rotation. Rotationen består av tre faser:

1. Utbildning/validering/certifiering
2. Insats/hög beredskap
3. Återhämtning

Under utbildningsfasen höjer personalen sin utbildningsstatus. Modifierad materiel och samträning i såväl små enheter som större förband genomförs för att slutligen valideras/certifieras inför en insats/beredskapsperiod. Vid insats/hög beredskap skall förbanden ha hög kompetens och funktionsduglig materiel utan brister. Under återhämtningsfasen behöver personalen ta ut ledighet enligt lagar och avtal och Försvarsmakten behöver sammanställa och dra erfarenheter från en eventuell insats. Materielen behöver genomgå service i form av avhjälpande och förebyggande underhåll samt vid vissa tillfällen även livstidsförlängande åtgärder vid kvalificerad verkstad.

Återhämtnings- och utbildningsfasernas längd måste anpassas mot övrig verksamhet inom Försvarsmakten varför alla faser inte behöver vara lika långa. Således är det svårt att ange exakt hur mycket personal respektive materiel som behövs för att hålla ett förband i hög beredskap/insats under lång tid. Förhållandet behöver för varje typförband analyseras djupare i förhållande till omgivande strukturer och förutsättningar.

1.3 Redovisning av de åtgärder som krävs för att öka antalet stridsflygdivisioner (beredskap <1 år.)

1.3.1 Åtgärder för att uppnå beredskap R360 från RIII på en stridsflygdivision

Av de stridsflygdivisioner som återfinns i insatsorganisationen under perioden 2009-2011 föreslås, över tiden, en division hållas i hög beredskap (R10-R90) för internationella insatser samt en division i hög beredskap för nationella insatser (R10). Övriga divisioner föreslås åsättas s k RIII-beredskap.

Dagens RIII-divisioner upprätthåller huvuddelen av incidentberedskap jakt, en uppgift som ställer dimensionerande krav på grundförmåga bland personalen. Dessutom används divisionerna med lägre beredskap för att utbilda de nya piloter som krävs för att personalförsörja divisionerna i hög beredskap då dagens organisation inte medger grundutbildning av nya piloter vid högt beredskapssatta divisioner.

Enligt gällande målkatalog för stridsflygdivision framgår att en pilot vid en stridsflygdivision skall tilldelas minst 100 fh per år och en viss övningsverksamhet för att upprätthålla en grundförmåga. Då även personalen vid RIII-divisionerna, med tillhörande flygunderhållsdelar, är fast anställda kan förbandet i princip innehålla

en högre beredskapsgrad än RIII utan att ytterligare resurser behöver tillföras. De senaste årens reduceringar av flygtid och flygövningar gör dock att det finns ett behov av återtagande. Personal och anläggningar som behövs för att upprätthålla beredskap R360 finns i huvudsak redan i grundorganisationen. Avseende OE-materiel är den beroende av hur många flygdivisioner som samtidigt skall ha hög beredskap och vilka uppgifter de skall kunna lösa varför en djupare analys behövs för att klarlägga behovet av eventuell anskaffning.

1.3.2 Åtgärder för att uppnå beredskap R30 från R360 på en stridsflygdivision

Resursbehoven för att utbilda och vidmakthålla stridsflygdivisionerna över tiden framgår av tabellerna nedan.

Beredskap	Kategori	Antal	Flygtid	Totalt	Övningar	Kostnad (kk)
R30	Piloter	22	160	3 520		
R10N	CF, stf CF, TSO FSO	2	30	60		
	TU-JAS	4	30	120		
	SFT (FlygI, Flygsäk, FBS)	5	30	150		
				3 850		
	Flygdrivmedel					~53 000
	Materielunderhållskostnader					~77 000
	Internationella				2	6 000
	Nationella+divutbyte				2	2 000
	Övn ammunition + motmedel					12 000
						~150 000

Beredskap	Kategori	Antal	Flygtid	Totalt	Övningar	Kostnad (kk)
R360	Piloter	12	100	1 200		
	Piloter (NU, lediga etc)	6	0	0		
	Flygchef, stf, TSO FSO	2	30	60		
	GFSU- elever	4	120	480		
	SFT (FlygI, Flygsäk, FBS mfl)	5	30	150		
				1 890		
	Flygdrivmedel					~26 000
	Materielunderhållskostnader					~38 000
	Internationella					
	Nationella+divutbyte				1	2 000
	Övn ammunition + motmedel					4 000
						~70 000

Av tabellerna framgår att en beredskapshöjning av en stridsflygdivision, från R360 till R30, kommer att innebära en direkt kostnad på omkring 80 000¹ kkr (exklusive eventuellt behov av anskaffning av materiel). Huvuddelen av kostnaden, dryga

60 000² kkr, består av flygtidsrelaterade kostnader. Resterande kostnad omfattar ett ökat övningsdeltagande samt kostnader för övningsammunition och motmedel.

En utökning av flygtidsuttaget för en beredskapshöjning från R360 till högre beredskap, enligt ovan, kommer att innebära ökade krav på flygunderhållstjänsten vad gäller förebyggande och avhjälpande underhåll samt ställa höga krav på tillgängligheten av utbytesenheter och reservdelar.

Inom flygvapenförbanden roterar ansvaret för den internationella beredskapen mellan insatsdivisionerna på F 17 och F 21 årligen. Det innebär att då den ena divisionen är registerförband och upprätthåller internationell beredskap, svarar den andra divisionen för den nationella beredskapen och träning av registerförbandet för kommande år. Eftersom båda dessa uppgifter ställer höga krav, enligt tabellen ovan, behövs det två R360-divisioner för återhämtning och grundutbildning av tillkommande personal. Dessa två divisioner är personaluppfyllda till ca 70 % beroende på behov av uttag av ledigheter, vidareutbildningar samt behovet av lärare vid förband och skolor.

1.4 Redovisning av de åtgärder som krävs för att öka antalet mekaniserade bataljoner (beredskap <1 år.)

Från och med 2008 har samtliga mekaniserade bataljoner delar av sina förband (kompani/kompanier) i hög beredskap (R10/R30/R90) och resterande delar i R360. De olika komponenterna (kompanierna) i bataljonerna som innehar hög beredskap kan sättas ihop till bataljonsstridsgrupper med hög beredskap. Sammantaget innebär detta att arméförbanden, med nuvarande organisation och förutsättningar, beredskapshåller två mekaniserade bataljoner (+) med beredskap R30-90.

1.4.1 Åtgärder för att uppnå beredskap R360 vid totalt tre bataljonsstridsgrupper).

Materielen till ett R360-förband är inte krigsplacerad men skall vara behovssatt och anskaffad. Nya TOEM har skrivits för förbanden för att anpassa förmågor, organisation, personal och materiel mot dagens hotbild och efterfrågade uppgifter.

Den organisationsbestämmande materielen är i allt väsentligt redan anskaffad. De förband som under den närmaste tidsperioden inte tilldelas den nyaste materielen har äldre men än så länge väl fungerande materiel.

Den anställda personalen har i större utsträckning än tidigare krigsplacerats och kaderorganiserats. Personaluppfyllnaden avseende yrkes- och reservofficerare bedöms sammanvägt uppgå till 90 %. Avseende värnpliktig personal utbildas årligen ca 75-85% av bedömt behov till fyra bataljoner. För att nå 100 % uppfyllnad vid samtliga bataljoner krävs således utbildning av fler värnpliktiga årligen alternativt utökad omsättningstakt.

¹ Kostnaden för att utbilda R30 minus kostnaden för att utbilda R360 (150 000 – 70 000 kkr)

² Flygdrivmedel och materielunderhåll

För att långsiktigt upprätthålla en beredskap om lägst R360 bedöms något större logistiska stödåtgärder än idag erfordras, bl a beroende på ett ökat behov av materiellidirigering mellan insatsförband och utbildningsförband.

1.4.2 Åtgärder för att uppnå beredskap R30 på totalt tre bataljoner

Materielen till ett R30 förband är behovssatt, anskaffad och krigsplacerad. Detta ställer höga krav på såväl anskaffning och dirigering samt möjligheter till rationell förvaring. Därutöver ställs krav på hög teknisk tillgänglighet varför alla tänkbara driftstörningar måste vara åtgärdade. De principiella skillnaderna mellan förband i R360 och R30 är att materielen skall förvaras och vara tillgänglig vid grundutbildningsplattformen.

För att upprätthålla R30-beredskap krävs 100 % personaluppfyllnad. Personalen skall dessutom vara kontrakterad om förbandet skall användas i internationella insatser. Att åstadkomma detta med dagens personalförsörjningssystem (vpl) kräver stora resurser. Vid 30 % rekrytering ur åldersklassen kan Försvarsmakten idag, årligen, organisera två mekaniserade bataljoner med beredskapen R10-30.

För att kunna beredskapssätta tre bataljoner i R30, med värnplikt som personalförsörjningsgrund, måste andelen värnpliktiga öka markant alternativt personal anställas även för R30-förband samt under längre tid än idag (från 18 till 36 månader). Dessutom måste dessa värnpliktiga, i betydligt större utsträckning, anmäla intresse för såväl internationell tjänst som för att ingå i beredskapsförband.

Utbildning av det ökade antalet värnpliktiga kräver utökade personella resurser – en ökning av yngre officerare med ca 20 % eller 40 officerare. Avseende anställd personal (officerare) så binds dessa till beredskapsförbandet i viss utsträckning. Även detta medför behov av utökade personalramar om den högre beredskapen skall gälla över tiden och för insatser.

Förband med R30-beredskap måste genomföra utbildning under termin tre (T3) vilket kräver anställning och genomförande av förbandsövningar. Detta medför krav på betydande ekonomiska resurser.

För att långsiktigt upprätthålla R30 bedöms större logistiska stödåtgärder erfordras, främst med anledning av ett ökat behov av materiellidirigering och olika former av förberedelser samt för att hålla materielen i drift. Eventuella begränsningar avseende utbildningsplatsernas infrastruktur, exempelvis antal sängplatser, övningsfält, lektionssalar och andra utbildningshjälpmedel, kräver ytterligare analys.

1.5 Slutsatser

Att höja beredskapen från RIII till R360 vid en stridsflygdivision kräver inga omfattande åtgärder. Huvuddelen av materielen är anskaffad. Eventuellt behov av ytterligare anskaffning av materiel är framförallt beroende av vilka uppgifter de skall kunna lösa samt hur många flygdivisioner som samtidigt skall ha hög bered-

skap. För att mer i detalj klarlägga behovet av att anskaffa materiel krävs en djupare analys. Personalen är fast anställd och de flesta finns på plats och övar i sina respektive befattningar. De senaste årens reducering av bl a flygtid innebär att det finns ett återtagningsbehov. Detta behov har också betydelse för de totala konsekvenserna av att höja tillgängligheten vid ytterligare en stridsflygdivision.

För att höja beredskapen på en stridsflygdivision från R360 till R30 krävs utökad flygtid, ökat övningsdeltagande och eventuellt viss anskaffning av materiel. De direkta och sekundära konsekvenserna är relativt stora och bedömda till ca 80 000 kkr. De tertiära effekterna (bl a ökat materielomsättningsbehov) kräver ytterligare analys men bedöms vara i samma ekonomiska storleksordning.

För att höja beredskapen från RIII till R360 till totalt tre mekaniserade bataljoner krävs inga omfattande åtgärder. Huvuddelen av materielen är anskaffad. Förband som inte erhållit ny materiel har äldre men, än så länge, väl fungerande materiel. Personalen som utbildas kraftsamlas till de delar av bataljonerna som innehar hög beredskap. De direkta och sekundära konsekvenserna är ringa medan vissa tertiära konsekvenser konstateras mot bakgrund av behovet av större logistiska stödåtgärder. Den ekonomiska effekten av de tertiära konsekvenserna bedöms bli ca 15 000 kkr per mekaniserad bataljon. Kostnaderna kommer dock naturligt att öka vid kommande materielomsättningar inte minst beroende på tidigare nämnda ”äldre men, än så länge, fungerande materiel”.

För att höja beredskapen från R360 till R30 vid totalt tre mekaniserade bataljoner krävs:

- En reformering av urvalet av värnpliktiga – ökad andel frivilliga för internationell tjänst.
- Ökad andel värnpliktiga som genomför grundutbildning.
- Större personalramar och andel officerare.
- En översyn av behovet att anställa fler soldater även i R30, dessutom under längre tid än i dag (upp till 36 månader).
- Viss materielanskaffning.
- Längre utbildningstid dvs, termin tre.
- Ökat behov av materieldirigering och stöd för materielunderhåll.

Konsekvenserna ovan är stora men ej analyserade ur ekonomisk synvinkel. Även de tertiära konsekvenserna är stora pga. ökat materielomsättningsbehov och för att det krävs mer personal för att tillgodose det ökade behovet av stöd.